

Üzülecek Ne Var

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 12 Ekim 2011

Deniz düştü aklıma bu sabah,
Bir de gökyüzü...
Kırlardaki çiçekleri hatırladım ansızın
Oysa mevsimlerden sonbahar
Deniz dalgalı,
Gökyüzü kara,
Kırlar fukara.
Düşmüşüm dara...

Şimdi sararmış yapraklar.
Çiçekler boynunu bükmüş.
Hüzün yakışıyor bu mevsime
İçime bir kasvet çökmüş.
Çocuksu bir düşünce benim ki işte!
Ne var sanki üzülecek?
Varsın deniz dalgalı, gökyüzü kara olsun
Varsın çiçekler boynunu büksün,
Sararsın yapraklar.
Üzülecek ne var?

Sevdam düştü aklıma bu sabah,
Bir de gözleri...
Mazideki günleri hatırladım ansızın,
Oysa mevsimlerden sonbahar
Gözler suskun.
Yürek yara,
Ben fukara.
Düşmüşüm dara...

Ürkek bakışlarım sevdamı arar...
Ta ruhuma gülen gözleri çalmışlar,
Müjdeler taşıyan sözler nerde?
Yüreğimde ılık bir sızı var
Hava puslu,
Çocuksu bir düşünce benim ki işte!

Ne var sanki üzülecek?
Varsın bakmasın yüzüme o yar.
Varsın silinsin hatıralar.
Üzülecek ne var?

MEHMET FİKRET ÜNALAN